

§ 38. Wolne są od podatku obrotowego w roku podatkowym 1951 obroty, osiągnięte przez:

- a) jednostki gospodarcze trudniące się skupem,
- b) jednostki gospodarcze, o których mowa w § 28 ust. 1, ze sprzedaży płodów gospodarstwa w wyodrębnionym i stałym punkcie sprzedaży, prowadzonym poza obrębem danego gospodarstwa,
- c) jednostki rybołówstwa morskiego oraz spółdzielnie rybackie, należące do Centralnego Związku Spółdzielczego, zrzeszające rybaków, trudniących się wyłącznie połowem — ze sprzedaży ryb, nie przerobionych sposobem przemysłowym.

§ 39. Upoważnia się Ministra Finansów do określania w stosunku do poszczególnych jednostek lub grup jednostek terminu wejścia w życie niniejszej uchwały odmiennie od terminu, określonego w § 41.

§ 40. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

176

UCHWAŁA Nr 74 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A—70, poz. 814, z późniejszymi zmianami) wprowadza się zmiany następujące:

W § 1 pkt 9 — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w rubrykach: „Oddział“ i „Zakres spraw“:

1) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kadr i Szkolenia — Sprawy: osobowe pracowników podległych komórek organizacyjnych, na-

uczycieli i pracowników administracyjnych szkół i kursów rolniczych oraz sprawy szkolenia pracowników administracyjnych“;

2) po pkt 11 dodaje się nowy pkt 12 w brzmieniu: „12. Szkolnictwa Rolniczego — Sprawy: planowania zapotrzebowania i szkolenia kadr rolniczych, nadzoru programowego i pedagogicznego oraz administracji nad szkołami i kursami rolniczymi, zaopatrzenia szkół i ośrodków szkolnych oraz sprawy przysposobienia rolniczego“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

177

UCHWAŁA Nr 80 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy wstępne.

§ 1. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej, wymienionych w art. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399), z wyłączeniem organizacji politycznych, społecznych bądź zawodowych w zakresie ich działalności gospodarczej.

§ 2. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, podlegającej podatkowi, a kończy się z chwilą zaprzestania tej działalności.

§ 3. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstaje obowiązek podatkowy.

DZIAŁ II

Ogólne zasady opodatkowania.

R o z d z i a ł I.

Podmiot opodatkowania.

§ 4. Podatnikiem jest jednostka gospodarcza dokonująca obrotów nietowarowych, tj. świadcząca usługi (§ 7), bez względu na to, czy świadczenia te stanowią główny czy uboczny przedmiot jej działalności.

§ 5. Jednostka gospodarcza jest jednocześnie podatnikiem i płatnikiem podatku; jednakże płatnikiem podatku należnego od jednostki gospodarczej działającej na zasadzie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego jest jednostka, w skład której wchodzi podatek.

§ 6. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych określić jako płatnika inną jednostkę, aniżeli wymienioną w § 5.

R o z d z i a ł 2.

Przedmiot opodatkowania.

§ 7. 1. Podatkowi podlega wynikający z działalności gospodarczej obrót nietowarowy, osiągnięty ze świadczenia wszelkiego rodzaju usług.

2. Za świadczenie usług uważa się w szczególności:

- 1) wykonanie pracy i temu podobne usługi,
- 2) przewóz osób lub rzeczy,
- 3) remont i naprawę rzeczy, niezależnie od tego, w jakim stosunku w każdym poszczególnym przypadku pozostaje wartość naprawianych rzeczy do wartości materiałów zużytych do naprawy,
- 4) remont i naprawę rzeczy, przy których zleceniodawca w zamian swojej rzeczy, oddanej do remontu lub naprawy, otrzymuje rzecz tego samego rodzaju i gatunku, po opłaceniu kosztów remontu lub naprawy,
- 5) świadczenie usług połączone ze świadczeniem nabytych lub wytworzonych w tym celu towarów pod warunkiem, że podstawowy materiał stanowi własność zamawiającego z wyjątkiem przewidzianym w pkt 6,
- 6) świadczenie usług połączone z prowadzeniem zakładu gastronomicznego, w przypadku gdy obrót ze świadczonych usług jest wyższy od obrotów, osiągniętych z zakładu gastronomicznego (np. hotele, bary okrętowe itp.),
- 7) sprzedaż komisowa (w stosunku do komisanta) oraz wszelkiego rodzaju pośrednictwo.

§ 8. 1. Obrotem jest przypadająca należność (odpłata) w gotówce lub w naturze za usługi świadczone po cenie usług, ustalonej zgodnie z przepisami obowiązującymi w zakresie systemu cen.

2. Za obrót uważa się nie tylko należność (odpłatę) za same usługi, lecz także należność (odpłatę) z tytułu pokrycia wydatków za materiały zużyte przy wykonaniu zlecenia.

3. U komisanta, przy czynnościach komisowej sprzedaży oraz u pośrednika za obrót uważa się sumę należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi.

§ 9. Przy odpłacie w naturze (§ 8 ust. 1) obrotem jest wartość sprzedażna odpłaty, obliczona według ceny zbytu danego produktu.

§ 10. Jeżeli według umowy świadczenie usług i zapłata ceny następuje okresowo lub częściami, za obrót uważa się tylko kwoty należne w okresie płatności podatku.

R o z d z i a ł 3.

Data dokonania obrotu.

§ 11. Za datę dokonania obrotu uważa się datę faktury lub innego dokumentu zastępującego fakturę.

R o z d z i a ł 4.

Wyłączenia z obrotu i zwolnienia podatkowe.

§ 12. Wyłącza się z obrotu:

- 1) kwoty bonifikat i skont udzielonych przez jednostkę gospodarczą. W razie zmiany stawki podatkowej zwrotowi podlega podatek przypadający od tych bonifikat bądź skont według stawki, obowiązującej w chwili powstania zobowiązania podatkowego;
- 2) kwoty stanowiące zwrot wydatków i kosztów rzeczywiście poniesionych w imieniu i na rachunek zleceniodawcy według zasad, określonych w pkt 1, o ile zostaną wydzielone w rachunku w oddzielnej pozycji;
- 3) podatki i opłaty, pobierane przez podatnika (płatnika) wyłącznie w charakterze inkasenta;
- 4) wartość kaucjonowanego opakowania zwrotnego.

§ 13. 1. Wolne są od podatku obroty:

- 1) przedsiębiorstw budżetowych;

2) jednostek wykonawstwa inwestycyjnego;

3) jednostek gospodarczych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, dokonywane na rzecz wojska;

4) jednostek gospodarczych podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego, dokonywane na rzecz służby bezpieczeństwa;

5) przedsiębiorstwa „Polska Agencja Prasowa“;

6) przedsiębiorstwa „Polskie Radio“ w zakresie przychodów z opłat abonamentowych i opłat za usługi informacyjno-nadawcze;

7) przedsiębiorstwa „Państwowe Przedsiębiorstwo Radiofonizacji Kraju“ w zakresie przychodów z opłat abonamentowych i opłat za instalacje głośnikowe;

8) Polskiego Monopolu Loteryjnego;

9) Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych;

10) Mennicy Państwowej;

11) Państwowych Wytwórni Protez;

12) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

13) Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych;

14) przedsiębiorstwa „Polskie Uzdrawiska“ w zakresie usług leczniczo-uzdrowiskowych;

15) zakładów społecznych służby zdrowia, jak szpitale, sanatoriów, ośrodków zdrowia, lekarskich stacji pogotowia ratunkowego, stacji krwiodawstwa itd., aptek oraz zakładów leczniczych dla zwierząt;

16) Centrali Deratyzacji w zakresie usług dezynfekcyjnych i deratyzacyjnych;

17) Zarządów Nieruchomości Miejskich;

18) komunalnych przedsiębiorstw ogrodniczych (terenów zielonych) w zakresie utrzymywania zieleni w parkach, na ulicach i placach;

19) komunalnych przedsiębiorstw rozbiórkowo-porządkowych oraz remontowo-budowlanych;

20) banków państwowych;

21) spółdzielni kredytowych;

22) spółdzielni, osiągnięte z usług wykonywanych wyłącznie przez członków (kandydatów) spółdzielni, a polegających na pracy fizycznej, której celem nie jest wytwarzanie lub przerób;

23) państwowych instytutów naukowo-badawczych i ich placówek, z wyłączeniem jednostek prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego;

24) bibliotek, czytelni, świetlic, muzeów, galerii sztuki, przedsięwzięć wystawowych itp.;

25) wydawnictw i laboratoriów prowadzonych przez zakłady naukowe oraz warsztatów prowadzonych przez te zakłady na potrzeby własne;

26) laboratoriów badawczych, zakładów dezynfekcyjnych, zakładów oczyszczania miast, kanalizacji, łaźni oraz kąpielisk;

27) Funduszu Wczasów Pracowniczych;

28) instytucji i urzędów akcji socjalnej;

29) osiągnięte z odnajmowania zbiorowych pokojów umeblowanych pracownikom państwowym, przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczości;

30) osiągnięte z usług świadczonych jednostkom gospodarki uspołecznionej prowadzonym według zasad rozrachunku gospodarczego, a polegających na wytwarzaniu produktów z materiałów powierzonych albo na przerobie lub innym przekształceniu bądź wykończeniu produktów, przeznaczonych do dalszego obrotu, od którego zleceniodawca obowiązany jest uiścić podatek obrotowy;

31) osiągnięte z usług świadczonych po cenie, do której w myśl obowiązujących przepisów podatek obrotowy nie jest wliczany.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, o ile mają charakter zwolnień podmiotowych, stosuje się tylko do

obrotów należących do zakresu działania danej jednostki gospodarczej.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zwalniać w całości lub w części od podatku obroty, osiągnięte przez poszczególne jednostki gospodarcze bądź grupy tych jednostek za świadczenia poszczególnych rodzajów usług bądź grup usług.

R o z d z i a ł 5.

Stawki podatku.

§ 14. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali wysokość stawek podatku według następujących zasad:

- 1) stawki podatku określa się w zasadzie w stosunku procentowym do obrotu;
- 2) stawki podatku mogą być ustalane w różnej wysokości dla określonego obrotu bądź usługi w zależności od osoby podatnika (płatnika) lub od gospodarczego znaczenia obrotu bądź usługi;
- 3) jeżeli nie można ustalić stawek w sposób podany w pkt 1, stawki podatku mogą być ustalone:
 - a) bądź w średnim procencie od łącznego obrotu całej organizacji gospodarczej (centralnego zarządu przemysłu, zjednoczenia, centrali spółdzielni itp.) lub poszczególnych jednostek gospodarczych albo grup tych jednostek,
 - b) bądź w wysokości różnicy pomiędzy ceną usług a kosztami własnymi usług, zwiększonymi o zysk określony w procencie planowym, z uwzględnieniem ewentualnych potrąceń w wysokości i na cele, określone przez Ministra Finansów,
 - c) bądź kwotowo od określonej usługi.

R o z d z i a ł 6.

Płatność podatku.

§ 15. Podatek jest płatny za okresy miesięczne od obrotów dokonanych w danym miesiącu w ciągu 25 dni po upływie miesiąca na rachunek właściwego terytorialnie dla podatnika organu finansowego.

§ 16. Minister Finansów może skrócić okresy oraz terminy płatności podatku, o których mowa w § 15, na wniosek banku finansującego daną jednostkę gospodarczą, w zależności od kształtowania się cyklu inkasowego tej jednostki.

§ 17. 1. Płatnik jest obowiązany do obliczania i wpłacania należnego podatku bez wezwania organu finansowego.

2. W przypadku ustalenia stawki podatku w sposób określony w § 14 pkt 3 lit. b) płatnik jest obowiązany do obliczania i wpłacania podatku w wysokości, wynikającej z procentu planowego (tj. stosunku planowej kwoty podatku do planowej kwoty realizacji) w trybie ustalonym w § 15, część podatku zaś, wynikającą z ponadplanowej akumulacji — w terminie określonym do złożenia sprawozdania.

§ 18. 1. Jednostka gospodarcza, opłacająca podatek od obrotów według różnych stawek podatkowych, powinna prowadzić ewidencję obrotów podlegających poszczególnym stawkom.

2. W przypadku gdy jednostka gospodarcza nie prowadzi ewidencji obrotów w sposób określony w ust. 1, wówczas do nie określonych rodzajowo obrotów stosuje się najwyższą stawkę podatku, uiszczaną przez tę jednostkę.

§ 19. 1. Jeżeli w wyniku obrachunku przeprowadzonego w późniejszym okresie sprawozdawczym pow-

stanie różnica pomiędzy kwotą podatku ostatecznie ustaloną za okresy płatności od początku roku podatkowego a kwotą podatku wykazaną w sprawozdaniach za te okresy (§ 20), należy różnicę tę wpłacić w terminie, określonym do złożenia najbliższego sprawozdania.

2. Jeżeli w wyniku obrachunku powstanie nadpłata, podlega ona zaliczeniu na podatek należny w przyszłym okresie bądź też podlega zwrotowi.

R o z d z i a ł 7.

Sprawozdania podatkowe.

§ 20. 1. Płatnik jest obowiązany do składania sprawozdań podatkowych według wzorów, określonych przez Ministra Finansów.

2. Sprawozdania podatkowe składa się za okresy miesięczne i roczne w terminie określonym do składania bilansów we właściwych terytorialnie organach finansowych.

3. Sprawozdanie miesięczne powinno zawierać zestawienie obrotów i należnego podatku od początku roku podatkowego do miesiąca sprawozdawczego i za miesiąc sprawozdawczy, z uwzględnieniem dokonanych sprostowań.

4. Sprawozdanie roczne powinno zawierać ostateczne rozliczenie podatkowe za rok podatkowy.

§ 21. W razie niezłożenia w określonym terminie sprawozdania podatkowego, płatnik jest obowiązany do uiszczenia podatku w wysokości 110% podatku, należnego za miesiąc poprzedni.

DZIAŁ III.

Szczególne zasady opodatkowania.

§ 22. Przepisy działu I i II stosuje się do jednostek gospodarczych, wymienionych w dziale III, ze zmianami przewidzianymi w tym dziale.

§ 23. 1. Jednostki usługowe, których działalność polega na równoczesnym prowadzeniu zakładu gastronomicznego (hotele, bary okrętowe itp.), podlegają opodatkowaniu od łącznych obrotów osiągniętych przez te jednostki w przypadku, gdy przeważają obroty, osiągnięte ze świadczenia usług (§ 7 ust. 2 pkt 6).

2. W przypadku określonym w ust. 1 obrotem jest zarówno przypadająca należność (odpłata) za świadczone usługi (wynajem pokoju, przewóz okrętem), jak też należność (odpłata) za sprzedane produkty pochodzenia krajowego i zagranicznego, obliczona według ceny sprzedażnej, mieszczącej w sobie zysk brutto, przewidziany dla zakładów gastronomicznych.

3. W przypadku sprzedaży produktów po cenach hurtowych, obrotem jest należność (odpłata) obliczona według tych cen.

§ 24. Wolne są od podatku obroty, osiągnięte przez:

- 1) zakłady gastronomiczne (żywienia zbiorowego) ze sprzedaży:
 - a) nabytych i nie przerobionych (nie przyrządzonych) przez nie produktów, po obowiązującej cenie detalicznej,
 - b) odpadków użytkowych;
- 2) stołówki pracownicze, prowadzone przy zakładach pracy, oraz stołówki akademickie;
- 3) bufety przyzakładowe, prowadzone na zasadach samowystarczalności, oraz bufety akademickie;
- 4) komisantów i pośredników z czynności komisju i pośrednictwa, związanych ze skupem nie podlegającym opodatkowaniu.

DZIAŁ IV.

Przepisy końcowe.

§ 25. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem ustalać szczególne zasady opodatkowania odmiennie od zasad określonych w dziale I, II i III.

§ 26. Upoważnia się Ministra Finansów do określania w stosunku do poszczególnych jednostek gospodarczych

lub grup tych jednostek gospodarczych terminu wejścia w życie niniejszej uchwały odmiennie od terminu określonego w § 28.

§ 27. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 28. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

178

UCHWAŁA Nr 75 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie utworzenia Biura do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi.

§ 1. W celu zapewnienia racjonalnej i oszczędnej gospodarki paliwami stałymi: węglem kamiennym, brykietami z węgla kamiennego, węglem brunatnym, koksem (odlewniczym, wielkopieczowym, opałowym, koksikiem) i półkoksem tworzy się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (P. K. P. G.) Biuro do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi, zwane dalej w skróceniu „Biurem“.

§ 2. Do zakresu działania Biura należy:

- 1) opracowywanie w oparciu o doświadczenia państw przodujących pod względem technicznym, w szczególności Z. S. R. R., wytycznych, zmierzających do osiągnięcia oszczędności zużycia paliw stałych, w zakresie:
 - a) doboru paliwa pod względem jakościowym i ilościowym do danych warunków spalania: typu kotła, rusztów i palenisk,
 - b) należytego wyzyskania znajdującego się w paliwie ciepła,
 - c) sprawdzania i poprawy sprawności cieplnej urządzeń, o których mowa w pkt a),
 - d) użytkowania ciepła odlotowego: pary, wody, skroplin i spalin;
- 2) opracowywanie norm zużycia paliwa na jednostkę produkowanego artykułu w poszczególnych gałęziach przemysłu i stała kontrola tych norm;
- 3) opracowywanie dla poszczególnych gałęzi przemysłu instrukcji dotyczących remontów urządzeń cieplnych kapitalnych, okresowych i zapobiegawczych;

4) kontrola wykonywania przepisów w sprawach oszczędnej gospodarki paliwami stałymi;

5) współpraca przy opracowywaniu ogólnych wytycznych co do współzawodnictwa i premiowania palaczy kotłowych;

6) rejestrowanie i prowadzenie statystyki wyników akcji oszczędnościowej w zakresie paliw stałych.

§ 3. Dyrektora Biura powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Dla opracowania poszczególnych zagadnień wynikających z niniejszej uchwały Dyrektor Biura może powoływać oddzielne komisje (zespoły) złożone ze specjalistów i przedstawicieli zainteresowanych resortów i urzędów.

§ 5. Wydatki Biura jak również komisji będą pokrywane w ramach budżetu P. K. P. G.

§ 6. Siedzibę jak również organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres działania Biura ustali Przewodniczący P. K. P. G.

§ 7. W związku z postanowieniami niniejszej uchwały ulega likwidacji Komisja Paliw Stałych, utworzona przy Ministerstwie Górnictwa, utworzona zarządzeniem Przewodniczącego P. K. P. G. z dnia 27 maja 1950 r. Likwidacja nastąpi z chwilą zakończenia rozpoczętych prac, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 1951 r.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

179

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 stycznia 1951 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA PRACY“

przez Ministra Komunikacji:

Adamczyk Czesław, Chruściel Stanisław, Cipa Alfred, Dąbrowski Józef, Dziędziel Stanisław, Feliksiak Stanisław, Gębicki Władysław, Gieratowski Jan, Horski Edward, Jonczyk Wincenty, Karpiński Franciszek, Kramarz Józef, Kryściak Mikołaj, Mitera Julian, Mrozek Henryk, Owierczuk Aleksander, Pawłowski Michał, Pecyna Czesław, Romanowski Jan, Sadłoń Michał, Sobas Mieczysław, Szandrowski Józef, Wieczorek Eugeniusz, Wróbel Franciszek, Zmuda Stanisław.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20a.